

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 10Co/3/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1221205431
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 02. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michaela Frimmelová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2022:1221205431.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Michaely Frimmelovej a členov senátu JUDr. Ayše Pružinec Eren a JUDr. Zuzany Kučerovej v právnej veci žalobcu: KRON Real s.r.o., so sídlom Galvániho 17/C, Bratislava, IČO: 36 696 013, zast. MALICH advokátska kancelária, s.r.o., so sídlom Dunajská 25, Bratislava, proti žalovanému: P. S., H.. XX.XX.XXXX, C. C. XXXX/XX, C., zast. advokátkou JUDr. Ingrid Zlochovou, so sídlom Galvaného 12, Bratislava, o určenie neúčinnosti právneho úkonu a o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, na odvolanie žalovaného proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava II zo dňa 18. novembra 2021, č.k. 51C/65/2021-99, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie **m e n í** tak, že návrh žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia **z a m i e t a**.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie nariadil neodkladné opatrenie a uložil žalovanému povinnosť zdržať sa akéhokoľvek scudzenia alebo zaťaženia právami tretích osôb vo vzťahu k nasledovným nehnuteľnostiam: C. Č.. XX, H. K. na X. S.. N. N. Č.. XX, C. M. C. XX, XX, XX, K.. Č.. XXXX, S. na S.. Č.. XXXX, XXXX, XXXX, G. na F. Č.. XXXX, X. C.-Z..Č.. S. C., E.. Ú. S. C., X. C. P., a spoluvlastnícky podiel prislúchajúci k bytu na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu a na prísľušenstve o veľkosti XXXX/XXXXXX (ďalej len „byt“), a to až do právoplatnosti rozhodnutia súdu vo veci samej.

2. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že žalobca sa žalobou voči žalovanému domáha určenia neúčinnosti právneho úkonu a spolu so žalobou podal aj návrh na nariadenie vyššie uvedeného neodkladného opatrenia. Svoj návrh odôvodnil tým, že sa žalobou doručenou Okresnému súdu Bratislava II dňa 06.12.2010 domáha v konaní sp. zn. 12C/76/2011 voči N. S. (Z. Ž.) zaplata sumy 42.741,29 eur s prísľušenstvom titulom nároku na vrátenie kúpnej ceny z predaja nehnuteľností, zaplatenej jej za nehnuteľnosti, ktoré mu predala. Táto sporová vec nie je právoplatne skončená. Uviedol, že ku dňu 06.12.2010 bola S.. S. zapísaná ako výlučný vlastník vyššie špecifikovaného bytu, pričom ku dňu 13.06.2019 došlo k zmene vlastníckeho práva (darovacou zmluvou) a ako výlučný vlastník bytu bol zapísaný žalovaný, ktorý je ním aj v súčasnosti. Žalobca považuje za právny úkon urobený dlžníčkou (S.. S.) v úmysle ukrátiť uspokojenie jeho pohľadávky 42.741,29 eur s prísľušenstvom (o ktorej pokračuje súdne konanie pod sp. zn. 12C/76/2011) vklad vlastníckeho práva k predmetnému bytu do výlučného vlastníctva žalovaného (jej syna) na základe darovacej zmluvy, pretože za prevádzaný byt nebola uhradená žiadna protihodnota, čím sa podstatne znížila hodnota majetku dlžníčky. Zdôraznil, že ukracujúci úmysel oboch účastníkov právneho úkonu sa vzhľadom na ich príbuzenský vzťah prezumuje. Z jemu známych informácií o majetkových pomeroch dlžníčky S.. S., táto nedisponuje takým hnuiteľným alebo nehnuteľným majetkom, z ktorého by bolo možné jeho pohľadávku uspokojiť, keďže je vlastníčkou len menších spoluvlastníckych podielov na viacerých pozemkoch, zapísaných na F. Č.. XXXX (S. Č.. XXXX X. N. S. XX/XXX), na F. Č.. XXXX (S. Č.. XXXX X. N. S. XX/XXX), F. Č.. XXXX (S. Č.. XXXX X. N. S. XXX/XXX), F. Č.. XXXX (S. Č.. XXXX X XXXX X. N. S. X/X) B. F. Č.. XXXX (S. Č.. XXXX X. N. S. X/XX)

pre E.. Ú.. T. C., na ktorých je zapísané exekučné záložné právo, či iné obmedzenie v prospech súdnych exekútorov, z čoho mal za zrejmé, že hodnota týchto pozemkov vo vlastníctve dlžníčky nepostačuje na uspokojenie ním vymáhanej pohľadávky a o inom majetku dlžníčky nemá vedomosť. Uzavretie darovacej zmluvy považoval žalobca s ohľadom na dátum vydania uznesenia odvolacieho súdu (22.05.2019), ktorým bol zamietajúci rozsudok vydaný v konaní sp. zn. 12C/76/2011 zrušený, za podozrivé a vyjadril presvedčenie, že ide o účelový krok, ktorým sa má zabrániť uspokojeniu jeho vymáhateľnej pohľadávky. Mal za to, že ak by konanie dlžníčky a žalovaného nespočívalo v úmysle ukrátiť uspokojenie jeho pohľadávky, dlžníčka by predala byt za reálnu trhovú cenu, čím by získala finančné prostriedky, ktoré by mohla použiť na splatenie jeho vymáhanej pohľadávky. S poukazom na to, že žalovaný nie je obmedzený v nakladaní s bytom, vyjadril žalobca obavu, že výkon prípadného rozhodnutia v tomto súdnom konaní v jeho prospech je ohrozený, pretože v čase právoplatnosti rozhodnutia už môže žalovaný previesť predmetný byt na tretiu osobu, voči ktorej by sa musel žalobca opäť domáhať určenia neúčinnosti právneho úkonu. Preto považoval za potrebné dočasne upraviť vzťah medzi stranami sporu až do právoplatného rozhodnutia súdu vo veci samej.

3. Súd prvej inštancie z listinných dôkazov, predložených žalobcom, zistil, že Okresný súd Bratislava II rozsudkom č.k. 12C/76/2011-222 zo dňa 26.05.2015 žalobu žalobcu voči S.. S. na zaplatenie 42.741,29 eur s príslušenstvom zamietol, a že Krajský súd v Bratislave uznesením č.k. 14Co/508/2015-260 zo dňa 22.05.2019 na odvolanie žalobcu predmetný rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na nové konanie a rozhodnutie. Z výpisu T. F. Č.. XXXX, N. E. H. pre X. C. P., X.: C.-Z..Č.. S. C., E.. Ú.. S. C. (ku dňu 02.11.2021), vyplýva, že vyššie špecifikovaný byt je vo výlučnom vlastníctve žalovaného, a že titulom jeho nadobudnutia bola darovacia zmluva z 13.06.2019. Uviedol tiež zistenia z príslušných listov vlastníctva ohľadne podielov S.. S. na pozemkoch, korešpondujúce s tvrdeniami žalobcu, s tým, že na všetkých vyššie uvedených LV sú zapísané exekučné záložné práva v prospech Všeobecnej zdravotnej poisťovne, a.s..

4. Vec posúdil právne podľa ust. § 324 ods. 1 a 3, § 325 ods. 1 a 2 písm. d), § 326 ods. 1 a 2, § 328 ods. 1, § 329 ods. 1 a § 332 ods. 1 C.s.p. a dospel k záveru, že zákonné predpoklady pre nariadenie neodkladného opatrenia sú splnené, pretože žalobca osvedčil existenciu takých skutočností, ktoré si vyžadujú bezodkladnú úpravu pomerov medzi stranami sporu. Vysvetlil, že pred nariadením neodkladného opatrenia nemusí byť nárok žalobcu nesporne dokázaný, ale musí byť aspoň osvedčený. Základným zákonným predpokladom pre nariadenie neodkladného opatrenia je potreba neodkladnej úpravy pomerov, resp. existencia odôvodnenej obavy, že exekúcia bude ohrozená. Tento predpoklad je potrebné považovať za osvedčený v prípade, ak navrhovateľ neodkladného opatrenia (žalobca) preukáže, že v prípade, ak nedôjde k bezodkladnej úprave pomerov medzi stranami, bude mu tým spôsobená ujma, prípadne, že k takejto ujme konaním žalovaného už dochádza. Dôkazné bremeno v súvislosti s preukázaním rozhodujúcich skutočností pre nariadenie neodkladného opatrenia je na strane žalobcu, pričom sa musí jednáť o taký stav právnych a faktických vzťahov medzi stranami sporu, ktorý bezpodmienečne vyžaduje rýchlu súdnu ochranu.

5. Ustálil, že žalobca osvedčil, že prebieha súdne konanie vedené pod sp. zn. 12C/76/2011, v ktorom sa voči N. S. domáha zaplatenia sumy 42.741,29 eur s príslušenstvom, a ktoré doposiaľ nie je právoplatne skončené, pričom rozsudkom č.k. 12C/76/2011-222 zo dňa 26.05.2015 Okresný súd Bratislava II žalobu žalobcu zamietol a Krajský súd v Bratislave uznesením č.k. 14Co/508/2015-260 zo dňa 22.05.2019 predmetný rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Mal za preukázané, že dňa 13.06.2019, teda menej ako mesiac po rozhodnutí odvolacieho súdu v predmetnej veci, S.. N. S. previedla byt darovacou zmluvou na žalovaného. Konštatoval, že bezodplatným prevodom došlo k zmenšeniu jej majetku o trhovú hodnotu tejto nehnuteľnosti, čo môže mať podstatný vplyv na vymožitelnosť žalovanej pohľadávky žalobcu voči S.. N. S., nakoľko ostatný nehnuteľný majetok S.. S. pozostáva z nízkych spoluvlastníckych podielov na orných pôdach a vodnej ploche a všetky sú zaťažené exekučnými záložnými právami. Vyjadril názor, že tieto skutočnosti odôvodňujú obavu z ohrozenia budúcej exekúcie, a preto je potrebné nariadiť neodkladné opatrenie preventívneho charakteru na zamedzenie ďalšej dispozície s predmetným bytom. Uviedol, že v prípade, ak by bol žalobca v konaní sp. zn. 12C/76/2011 úspešný a pomery medzi stranami sporu by neboli dočasne upravené neodkladným opatrením, výkon žalobcovho práva by mohol byť ohrozený, pretože žalovaný, ktorý z odporovateľného právneho úkonu S.. N. S. získal prospech, by mohol podobne ako jeho právna predchodkyňa previesť byt na tretiu osobu.

6. Konštatoval, že konanie žalovaného na podklade žalobcom uvádzaných skutočností a predložených listinných dôkazov doposiaľ nejavi úmysel previesť byt na tretiu osobu, poukázal však na to, že žalobca má za účelom osvedčenia potreby neodkladnej úpravy pomerov k dispozícii zúžený rozsah relevantných dôkazných prostriedkov, najmä v prípade, ak majú byť obmedzené určité dispozičné úkony. Mal za to, že súd nemôže v tomto štádiu procesu vyžadovať dôsledné preukázanie úmyslu osoby, voči ktorej neodkladné opatrenie smeruje, keďže úmysel, ako bezprostredný vnútorný vzťah osoby k určitému právnemu následku, je v konaní o neodkladnom opatrení osvedčiteľný iba vo výnimočných prípadoch a s nepomernými ťažkosťami. Dospel potom k záveru, že takáto požiadavka by spôsobila, že neodkladné opatrenie s preventívnym účinkom by nebolo možné dosiahnuť. Je pritom potrebné zohľadniť, že efektívnosť neodkladného opatrenia je do značnej miery determinovaná jeho včasnou. Mal za to, že súd je primárne povinný vyhodnotiť, či úkon, ktorému sa má predísť, nelegitímnym spôsobom sťažuje alebo znemožňuje ochranu práv a oprávnených záujmov žalobcu v rámci konania vo veci samej. Dospel k záveru, že pokiaľ bol predmetný byt už raz predmetom bezodplatného prevodu a žalobca neúčinnosť tohto bezodplatného prevodu žaluje z titulu odporovateľného právneho úkonu, je namieste poskytnúť jeho právam a oprávneným záujmom ochranu prostredníctvom inštitútu neodkladného opatrenia a zamedziť tak potenciálnemu ďalšiemu prevodu predmetného bytu, čo by za určitých okolností (§ 42b ods. 3 Obč. zák.) mohlo spôsobiť už nezvratný právny stav. Vo vzťahu k proporcionálite navrhovaného neodkladného opatrenia uviedol, že uložením povinnosti zdržať sa nakladania s predmetným bytom sa podstatným spôsobom nezasiahne do oprávnení žalovaného a zároveň tým bude umožnené zachovať pokojný stav medzi stranami sporu v konaní o veci samej. Aj požiadavku subsidiarity neodkladného opatrenia mal za splnenú, pretože účel ním sledovaný nemožno dosiahnuť zabezpečovacím opatrením (žalovaný nie je dlžníkom žalobcu) a zároveň zabezpečovacie opatrenie nemožno nariadiť v konaní, ktorého predmetom nie je zaplatenie peňažnej pohľadávky. Z týchto dôvodov návrhu žalobcu vyhovel.

7. Záverom uviedol, že o nároku na náhradu trov konania o nariadenie neodkladného opatrenia rozhodne v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

8. Proti tomuto rozhodnutiu podal žalovaný včas odvolanie a navrhol uznesenie súdu prvej inštancie zmeniť a návrh žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia zamietnuť. Mal za to, že žalobca hodnoverne neosvedčil dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana, a tiež, že mu chýba aktívna vecná legitímácia. Poukázal na to, že predmetom žaloby je určenie neúčinnosti právneho úkonu darovacej zmluvy, ktorou mu N. S. darovala predmetný byt, pričom základným predpokladom pre domáhanie sa odporovateľnosti právnych úkonov podľa ust. § 42a a nasl. Obč. zák. je existencia právneho úkonu dlžníka, ktorý ukracuje uspokojenie veriteľovej vymáhateľnej pohľadávky. Zdôraznil, že podľa súčasnej prevažujúcej rozhodovacej praxe Najvyššieho súdu SR je pod pojmom vymáhateľná pohľadávka potrebné rozumieť takú pohľadávku, ktorej splnenie možno vynútiť exekúciou, teda pohľadávku, ktorá bola veriteľovi priznaná vykonateľným rozhodnutím alebo iným titulom, na podklade ktorého možno nariadiť exekúciu (rozh. NS SR sp. zn. 6Cdo 237/2017 z 24.06.2020 a ÚS SR sp. zn. PL. ÚS 39/2015 z 01.07.2015). Mal za zrejmé, že žalobca nemá N. S.. S.O. pohľadávku, ktorá by mu bola priznaná exekučným titulom, ale len pohľadávku, ktorej zaplatenia sa domáha v súvisiacom súdnom spore vedenom pod sp. zn. 12C/76/2011, pričom vo veci v súčasnosti nejestvuje ani len prvostupňové rozhodnutie vo veci samej. Ak mal súd prvej inštancie za takéhoto stavu dôvodnosť a trvanie nároku žalobcu za osvedčené, vec nesprávne právne posúdil. S poukazom na rozsudok NS SR sp. zn. 6Cdo 237/2017 vyjadril názor, že pokiaľ žalobca nemá voči dlžníkovi vymáhateľnú pohľadávku, nemá ani aktívnu legitímáciu na podanie odporovacej žaloby a návrhu na vydanie neodkladného opatrenia. Nesúhlasil ani so záverom súdu prvej inštancie, že žalobca osvedčil existenciu takých skutočností, ktoré si vyžadujú bezodkladnú úpravu pomerov medzi stranami. To, že sa žalobca v konaní sp. zn. 12C/76/2011 domáha voči dlžníkovi zaplatenia sumy 42.741,29 eur, a že na základe darovacej zmluvy dňa 13.06.2019 došlo k prevodu vlastníctva bytu z dlžníka na neho, samo osebe nemôže odôvodňovať potrebu bezodkladnej úpravy pomerov medzi stranami sporu, keď navyše byt bol na neho prevedený pred vyše dvoma rokmi pred podaním žaloby a on doteraz neurobil žiaden úkon, ktorý by smeroval k jeho prevodu alebo zaťaženiu. Zdôraznil, že predsa sám súd prvej inštancie v napadnutom uznesení uviedol, že „potreba bezodkladnej úpravy pomerov je osvedčená v prípade, ak navrhovateľ neodkladného opatrenia preukáže, že v prípade, ak nedôjde k bezodkladnej úprave pomerov medzi stranami, bude mu tým spôsobená ujma, prípadne, že k takejto ujme konaním žalovaného už dochádza...a ďalej, že musí sa jednať o taký stav právnych a faktických vzťahov medzi stranami sporu, ktorý bezpodmienečne vyžaduje rýchlu súdnu ochranu“, pričom žalobca v návrhu neuviedol žiadne skutočnosti, ktoré by odôvodňovali potrebu bezodkladnej úpravy pomerov medzi stranami a vyžadovali bezpodmienečnú a rýchlu súdnu

ochranu, ale len skutočnosti, ktorými odôvodňoval obavu, že exekúcia bude ohrozená. Poukázal aj na to, že na F. Č.. XXXX boli v čase vydania napadnutého uznesenia zapísané poznámky jednak o predchádzajúcom prebiehajúcom súdnom konaní medzi stranami o určenie neúčinnosti právneho úkonu sp. zn. 10C/16/2021, ako aj o nariadení predchádzajúceho neodkladného opatrenia v konaní pod sp. zn. 10C/16/2021 zo dňa 06.03.2021, zakazujúceho mu nakladať s bytom, a zároveň aj poznámka o prebiehajúcom súdnom konaní o určenie neúčinnosti právneho úkonu sp. zn. 51C/65/2021, čo podľa jeho názoru dostatočne zabraňuje možnosti účinného prepisu bytu na tretiu osobu. Nesúhlasil ani so záverom súdu, že žalobcom opísané skutočnosti odôvodňujú obavu z ohrozenia budúcej exekúcie, a preto je potrebné nariadiť neodkladné opatrenie. Zdôraznil, že exekúcia by mohla byť ohrozená len v prípade, ak by mal žalobca voči dlžníkovi vymáhateľnú pohľadávku, ale žalobcovi doposiaľ nebola pohľadávka priznaná ani prvostupňovým rozhodnutím. Na to, aby mohol žalobca iniciovať exekučné konanie, v ktorom by bol uvedený byt predmetom núteného predaja, musel by byť právoplatne úspešný nielen v konaní sp. zn. 12C/76/2011, ale aj v tomto konaní o určenie neúčinnosti právneho úkonu. Prípadný úspech žalobcu iba v konaní voči dlžníkovi by ho neoprávňoval viesť exekúciu na byt (žalovaného), nakoľko bez rozhodnutia súdu o neúčinnosti právneho úkonu, by exekútor nemohol speňažovať majetok vo vlastníctve tretej osoby. Obdobne, iba úspech v konaní o odporovateľnosť právneho úkonu by neoprávňoval žalobcu na vedenie exekúcie na uvedený byt, keďže prípadný rozsudok o určenie neúčinnosti darovacej zmluvy by nebol rozsudkom o uložení povinnosti žalovanému niečo plniť. Nestotožnil sa preto so záverom súdu prvej inštancie, že ak by bol žalobca v konaní sp. zn. 12C/76/2011 úspešný a neboli by upravené pomery strán v tomto konaní neodkladným opatrením, výkon žalobcovho práva by mohol byť ohrozený jeho možnosťou previesť byt na tretiu osobu, keďže takýto záver automaticky predpokladá úspech žalobcu v tomto konaní o neúčinnosť právneho úkonu, čo je však predčasný a nedôvodný záver. Nesúhlasil ani s názorom, že hoci jeho konanie nejaví úmysel previesť byt na tretiu osobu, je potrebné upraviť pomery strán sporu neodkladným opatrením. Súdu prvej inštancie v tejto súvislosti vytkol, že neskúmal, či z jeho strany takéto konanie hrozí a uspokojil sa len s teoretickou možnosťou, že by mohol byť previesť na tretiu osobu. Záverom zdôraznil, že napadnutým uznesením bola porušená aj požiadavka primeranosti neodkladného opatrenia, pretože hodnota bytu je v zjavnom nepomere k hodnote pohľadávky, ktorej zaplatenia sa žalobca domáha voči dlžníkovi v konaní sp. zn. 12C/76/2011.

9. Žalobca sa k odvolaniu žalovaného nevyjadril.

10. Odvolací súd, ktorý bol viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (ust. § 379 a § 380 C.s.p.), preskúmal napadnuté uznesenie, prejednal odvolanie bez nariadenia odvolacieho pojednávania a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného je dôvodné, a že uznesenie súdu prvej inštancie je potrebné zmeniť a návrh žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia zamietnuť, pretože pre jeho nariadenie neboli splnené podmienky.

11. Podľa ust. § 324 ods.1 C.s.p. súd môže pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení na návrh nariadiť neodkladné opatrenie.

Podľa ust. § 325 ods.1 C.s.p. neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

Podľa ust. § 325 ods. 2 písm. d) C.s.p. neodkladným opatrením možno strane uložiť najmä, aby niečo vykonala, niečoho sa zdržala alebo niečo znášala.

Podľa ust. § 326 ods. 1 C.s.p. v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia sa popri náležitostiach žaloby podľa § 132 uvedie opísanie rozhodujúcich skutočností odôvodňujúcich potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavu, že exekúcia bude ohrozená, opísanie skutočností hodnoverne osvedčujúcich dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana a musí byť z neho zrejmé, akého neodkladného opatrenia sa navrhovateľ domáha.

Podľa ust. § 329 ods. 1 veta prvá C.s.p. súd môže rozhodnúť o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia aj bez výsluchu a vyjadrenia strán a bez nariadenia pojednávania.

Podľa ust. § 329 ods. 2 C.s.p. pre neodkladné opatrenie je rozhodujúci stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie.

12. Základnou podmienkou nariadenia neodkladného opatrenia je existencia zákonného dôvodu vedúceho k jeho nariadeniu. Neodkladné opatrenie je inštitút, ktorý je na mieste použiť tam, kde je potrebné bezodkladne upraviť pomery strán sporu alebo ak je tu obava, že exekúcia bude ohrozená (ani kumulácia dôvodov nie je vylúčená). Vždy je potom potrebné skúmať, či je samotný nárok

navrhovateľa neodkladného opatrenia osvedčený a trvá, a či je ním navrhované neodkladné opatrenie naliehavo potrebné. Pre úspešné uplatnenie nároku na nariadenie neodkladného opatrenia teda zákon vyžaduje jednak osvedčenie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana, ako aj naliehavosť potreby požadovanej úpravy pomerov strán sporu, čiže (tak ako uviedol už súd prvej inštancie) osvedčenie, že bez bezodkladnej úpravy právnych pomerov by bolo právo žalobcu ohrozené, pričom hrozba musí byť bezprostredná a reálna. Oba predpoklady musia byť naplnené súčasne, inak nie je možné návrhu vyhovieť. Súd prvej inštancie správne vyhodnotil, že dôkazné bremeno v súvislosti s osvedčením rozhodujúcich skutočností pre nariadenie neodkladného opatrenia zaťažuje žalobcu. A odvolací súd v zhode s ním zdôrazňuje, že neodkladné opatrenie je výnimočným opatrením, ktoré možno nariadiť len vtedy, ak je skutočne potrebné bezodkladne upraviť pomery medzi sporovými stranami, teda ak nastane medzi nimi taký stav právnych a faktických vzťahov, ktorý bezpodmienečne vyžaduje rýchly zásah súdu a poskytnutie súdnej ochrany.

13. Po preskúmaní žaloby, návrhu žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia, žalobcom predložených listinných dôkazov a obsahu napadnutého uznesenia, dospel k opačnému záveru ako súd prvej inštancie, ktorý vyhodnotil, že zákonné predpoklady pre nariadenie neodkladného opatrenia sú splnené, pretože žalobca osvedčil existenciu takých skutočností, ktoré si vyžadujú bezodkladnú úpravu pomerov medzi stranami sporu. Na rozdiel od neho zo žalobcom opísaného zdôvodnenia jeho návrhu nezistil žiadny dôvod, na základe ktorého by bola úprava pomerov sporových strán (súdom prvej inštancie nariadeným neodkladným opatrením) naliehavo potrebná. Dospel totiž k záveru, že žalobca zatiaľ, výlučne pre účely rozhodovania o jeho návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, neosvedčil existenciu samotného nároku, ktorý žiada chrániť navrhovaným neodkladným opatrením, ani skutočnosť, že bez nariadenia neodkladného opatrenia by mu práve hrozila nejaká ujma na jeho právach, a rovnako neosvedčil, že nebezpečenstvo určitej konkrétnej ujmy je vzhľadom na konkrétne konanie žalovaného reálne, a že bezprostredne hrozí. I keď treba prisvedčiť argumentácii súdu prvej inštancie, že (v konaní o odporovacej žalobe) ak je tu obava, že exekúcia bude ohrozená, nie je namieste vyčkávať na prejavenie zrejmeho úmyslu žalovaného predať byt, keďže takýto zámer možno zistiť spravidla až vtedy, keď už dispozícia s bytom nastane, a v takom prípade jej už neodkladným opatrením zväčša nemožno účinne zabrániť, avšak uvedené by bolo možné vziať do úvahy len v prípade, ak by bol nárok žalobcu riadne osvedčený. Riadne osvedčený by bol vtedy, ak by žalobca disponoval voči matke žalovaného pohľadávkou vymáhateľnou v exekúcii, v žalobe by tvrdil (a osvedčil) neúčinnosť právneho úkonu - darovania bytu jeho dlžníčkou (Z. Ž.) žalovanému v úmysle ukrátiť uspokojenie jeho pohľadávky, pretože jeho dlžníčka nemá iný majetok, ktorý by postačoval na uspokojenie jeho pohľadávky v exekúcii, a teda ním žalobou uplatnený nárok by sa javil ako pravdepodobný. Z takto osvedčeného nároku by potom bolo možné vyvodiť obavu, že bez nariadenia požadovaného neodkladného opatrenia bude exekúcia, v ktorej by sa žalobca mohol (samozrejme, za predpokladu, že bude v spore o odporovacej žalobe úspešný) domáhať uspokojenia svojej pohľadávky voči jeho dlžníčke z majetku, ktorý nadobudol žalovaný na základe voči žalobcovi neúčinného právneho úkonu, ohrozená, aj bez toho, aby žalobca osvedčoval konkrétne konanie žalovaného, potencionálne ohrozujúce výkon rozhodnutia. Uvedené však jednoznačne nie je prípad prejednávanej veci.

14. Odvolací súd nespochybňuje, že neodkladné opatrenie možno nariadiť pre obavu, že výkon súdneho rozhodnutia (exekúcia) bude ohrozený, aj v prípade, keď takéto súdne rozhodnutie zaväzujúce na plnenie zatiaľ nebolo vydané, ale prebieha konanie, v ktorom by mohlo byť vydané. V takom prípade by však išlo o celkom výnimočné opatrenie, ktoré by muselo byť odôvodnené mimoriadnymi okolnosťami prípadu, takže o to viac by museli byť dané alebo aspoň riadne osvedčené skutočnosti, ktoré odôvodňujú obavu, že by exekúcia bola ohrozená, a kumulatívne, že žalobca má pohľadávku alebo iný nárok, a že mu tento aj bude priznaný súdnym rozhodnutím. V posudzovanej veci však žalobca žiadne konkrétne mimoriadne okolnosti prípadu netvrdil a neosvedčoval, súd prvej inštancie v napadnutom rozhodnutí nekonštatoval a ani odvolací súd nezistil. Situácia, vyplývajúca z predloženého spisu je taká, že žalobca vedie v inom konaní voči matke žalovaného od roku 2010 súdny spor, v ktorom sa od nej domáha zaplataenia žalovanej sumy s príslušenstvom, pričom jeho žaloba bola zamietnutá rozsudkom, ktorý bol na jeho odvolanie zrušený. O jeho žalobe voči matke žalovaného tak koná súd prvej inštancie a doposiaľ vo veci nebolo rozhodnuté ani v prvej inštancii. V tomto konaní sa žalobca žalobou voči žalovanému domáha neúčinnosti právneho úkonu (darovania bytu žalovanému jeho matkou) a zároveň v žalobe navrhuje prerušenie konania do skončenia súdneho sporu, ktorý vedie voči matke žalovaného. Je totiž nepochybné, že ak žalobca nebude úspešný v spore voči matke žalovaného, je jeho úspech v tomto spore voči žalovanému vylúčený. Ak by bol žalobca úspešný v spore s matkou žalovaného, na to, aby

mohol v exekúcii, teoreticky vedenej voči matke žalovaného, vymôcť súdom mu priznanú pohľadávku predajom bytu žalovaného (samozrejme za predpokladu, ak by na základe právoplatného rozsudku matka žalovaného žalobcovi neplnila, žalobca by výkon rozhodnutia navrhol a súd nariadil, a matka žalovaného by nemala majetok v hodnote žalobcovi prisúdenej a exekučne vymáhanej pohľadávky), musel by byť úspešný aj v tomto spore o neúčinnosť právneho úkonu, ktorý aktuálne žiada prerušiť. Z návrhu žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia ani z napadnutého rozhodnutia nevyplýva, že by žalovaný mienil akokoľvek s bytom, ktorý mu darovala jeho matka, nakladať. Je teda možné zhrnúť, že súd prvej inštancie nariadil vyššie uvedené neodkladné opatrenie za stavu, kedy je žalovaný od roku 2019 vlastníkom bytu a nič nenasvedčuje tomu, že mieni tento stav zmeniť, so strohým odôvodnením, že ak by bol žalobca v spore proti matke žalovaného úspešný a pomery medzi stranami tohto sporu by neboli dočasne upravené neodkladným opatrením, výkon žalobcovho práva by mohol byť ohrozený (teda „pre istotu“, ak by nastali rôzne podmienené skutočnosti), čo však na nariadenie neodkladného opatrenia v tejto špecifickej veci podľa názoru odvolacieho súdu nepostačuje. Či je vôbec dôvodné sa domnievať, že žalobca bude úspešný v spore voči matke žalovaného a zároveň aj v tomto spore voči žalobcovi, a či je teda jeho nárok aspoň osvedčený (a ak áno, čím) a pravdepodobný, súd prvej inštancie neskúmal a zostalo nevysvetlené.

15. Z týchto dôvodov sa odvolací súd nestotožnil so závermi súdu prvej inštancie o potrebe dočasnej úpravy pomerov sporových strán navrhnutým neodkladným opatrením. Ak súd prvej inštancie žalobcom navrhované neodkladné opatrenie nariadil po vyhodnotení, že zákonné predpoklady pre jeho nariadenie boli splnené, pretože žalobca osvedčil existenciu takých skutočností, ktoré si vyžadujú bezodkladnú úpravu pomerov medzi stranami sporu, je jeho rozhodnutie založené na nesprávnom právnom posúdení veci.

16. S poukazom na vyššie uvedené dôvody odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie podľa ust. § 388 C.s.p. zmenil a návrh žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol.

17. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí (§ 262 ods.1 C.s.p.).

18. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C. s. p.).

(1) Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

(2) Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 C. s. p.).

(1) Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
 - b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
 - c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).
- (2) Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 C. s. p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C. s. p.).

- (1) Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.
- (2) Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 C. s. p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C. s. p.).

(1) Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

(2) Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 C. s. p.).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 C. s. p.).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 C. s. p.).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 C. s. p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C. s. p.).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 C. s. p.).